

Το ζήτημα των Θρησκευτικών Διακρίσεων στην Ευρώπη (Στέλιος Βασιλειάδης, Θεολόγος, MSc Διεθνών & Ευρωπαϊκών Σπουδών)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1PbB03q>]

Ενότητα 2- Θρησκευτική Διάκριση

Ο όρος “θρησκευτική διάκριση” παραπέμπει στην άδικη ή δυσμενή μεταχείριση των ανθρώπων με βάση την θρησκευτική τους ταυτότητα και πίστη.

Το ζήτημα της διάκρισης του όρου “θρησκεία” και του όρου “πίστη” κρίνεται ως ήσσονος σημασίας θέμα. Συγκεκριμένα, ο όρος “θρησκεία” σε γενικές γραμμές σημαίνει «πίστη στην λατρεία ενός υπεράνθρωπου, ο οποίος κατέχει δύναμη και θεωρείται για τον καθένα ως ο θεός των θεών». Από την άλλη πλευρά, ο όρος “πίστη” χρησιμοποιείται για τον ορισμό κάθε συστήματος φιλοσοφικών πίστευων και πεποιθήσεων που οδηγούν τον καθένα στην ζωή του.

Στην ευρωπαϊκή κοινωνία σήμερα, παρατηρούμε μια επιδείνωση της αύξησης των θρησκευτικών επιθέσεων σε χώρους λατρείας. Ορισμένες μειονοτικές ομάδες πέφτουν συχνά θύματα διακρίσεων και προκαταλήψεων από κοινωνικούς λειτουργούς όπως η αστυνομία.

Η τομή μεταξύ “θρησκείας” και “φυλής” είναι πολύ σημαντική στον ευρωπαϊκό χώρο. Είναι δύσκολο να γίνει διάκριση μεταξύ της ρατσιστικής και της φυλετικής διάκρισης.

Σύμφωνα με την έκθεση του “Ευρωβαρομέτρου” για τις διακρίσεις, μία έρευνα που εκδόθηκε τον Ιανουάριο 2007, το 44% των ευρωπαίων θεωρούν ότι οι διακρίσεις λόγω θρησκείας ή πεποιθήσεων είναι σήμερα ευρέως διαδεδομένες στην Ευρώπη και το 64% των οποίων θεωρεί τις φυλετικές διακρίσεις ως ένα μεγάλο “κοινό” πρόβλημα.

Πρέπει να αναφερθεί ότι για τις ιδιαίτερα ευαίσθητες στον θρησκευτικό τομέα Κοινότητες η θρησκευτική ταυτότητα θεωρείται στενά συνδεδεμένη με την φυλετική και την εθνοτική τους ταυτότητα. Τέτοιου είδους Κοινότητες όπως η Μουσουλμανική είναι ιδιαίτερα πολυπληθείς στην Ευρώπη.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα στατιστικά δεδομένα του 2001 που δημοσιεύθηκαν από το Fierl[28], ο αριθμός των μουσουλμάνων στην Ε.Ε. ήταν 15 εκατ. Δηλαδή το 3,8 του ευρωπαϊκού πληθυσμού.

Το φαινόμενο της “Ισλαμοφοβίας” δείχνει ότι υπάρχει σίγουρα κάποια επίδραση στον “πόλεμο κατά της τρομοκρατίας”, σχετικά με τα δικαιώματα της ελευθερίας της έκφρασης και της θρησκείας.

Οι άνθρωποι που ανήκουν σε θρησκευτικές μειονότητες, κυρίως μετανάστες, έχουν δυσανάλογα χαμηλά εισοδήματα και τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας. Υποφέρουν από την προκατάληψη και την εμπειρία του αποκλεισμού ή της περιθωριοποίησης στην κοινωνική, πολιτική και οικονομική τους δραστηριότητα.

Το ζήτημα της καταγραφής των θρησκευτικών Κοινοτήτων είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό κυρίως για τα «νέα θρησκευτικά κινήματα» (μερικές φορές ονομάζονται και ως “αιρέσεις”), που συχνά έχουν δυσκολίες στην απόκτηση ενός νομικού καθεστώτος που μπορεί να οδηγήσει σε περιορισμούς του ατομικού δικαιώματος της θρησκευτικής ελευθερίας.

Η πρόσφατη νομολογία του “Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου” έχει αντιμετωπίσει αρκετές υποθέσεις που αφορούν την καταγραφή των θρησκευτικών Κοινοτήτων. Ένα από τα τελευταία προβλήματα, τα οποία αντιμετώπισε ήταν η άρνηση της εγγραφής της Εκκλησίας της Σαΐεντολογίας από την Ρωσική Κυβέρνηση[29].

Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.) που υπογράφηκε το 1950 στην Ρώμη (Άρθρο 9) και ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε., ο οποίος υπεγράφη το 2000 δεν έχει ακόμα συμπεριληφθεί και ως εκ τούτου δεν είναι νομικά δεσμευτικός.

Το πολιτικό του μέλλον κρίνεται αβέβαιο επί του παρόντος, ωστόσο το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων χρησιμοποιεί τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων ως βοήθεια ερμηνείας κατά την εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου.

Η απαγόρευση των διακρίσεων λόγω θρησκείας προβλέπεται από μία σειρά Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οργάνων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το άρθρο 2 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (1966), το οποίο απαγορεύει τις θρησκευτικές διακρίσεις. Το άρθρο 26 προβλέπει την απαγόρευση της διάκρισης για διάφορους λόγους μεταξύ των οποίων, και την θρησκεία και ταυτόχρονα περιλαμβάνει την υποχρέωση εγγύησης ίσης προστασίας κατά των διακρίσεων από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Επίσης, χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η Σύμβαση της UNESCO κατά των διακρίσεων στην εκπαίδευση.

Πριν λίγες εβδομάδες, ένα Ιταλικό Δικαστήριο αποφάσισε να αφαιρεθούν οι σταυροί από τους τοίχους ενός δημοτικού σχολείου κατόπιν καταγγελίας ενός μουσουλμάνου γονέα. Ο δικαστής έγραψε ότι «Οι σταυροί δείχνουν την σαφή βούληση του Κράτους να θέσει σε Καθολικισμό τα δημόσια σχολεία χωρίς την παραμικρή μέριμνα για τον ρόλο των άλλων θρησκειών στην ανθρώπινη ανάπτυξη».

Στην σύγχυση την οποία βιώνουμε σήμερα, είναι εμφανές ότι η ίση μεταχείριση και οι διακρίσεις δεν ήταν ποτέ στην κεντρική ατζέντα των Ευρωπαϊκών θεσμικών Οργάνων. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει ξεκινήσει μια εκστρατεία ενημέρωσης σε όλη την Ε.Ε. για την πληροφόρηση των ευρωπαίων πολιτών σχετικά με τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις και την ευαισθητοποίηση τους σε θέματα που σχετίζονται με τις διακρίσεις.

[Συνεχίζεται]

[28] Forum Internazionale ed Europeo di Ricerche Sull' Immigrazione). www.Fieri.it

[29] <http://www.echr.coe.int/ECHR/>.